

'Com ens pot acusar Hazte Oir d'un delict de odi si som nosaltres qui protestem contra l'odi?'

ESTER FAYOS :: 08/07/2021

Fran Pardo, activista LGBTI detingut per haver protestat contra el bus d'Hazte Oír a València

"Com ens pot acusar Hazte Oir d'un delict de odi si som nosaltres qui protestem contra l'odi?"

Fran Pardo, activista LGBTI detingut per haver protestat contra el bus d'Hazte Oír a València / LUCAS GUERRA

Fran Pardo, un jove valencià de 22 anys activista LGBTI, està sent investigat per un presumpte delict d'odi, danys i coaccions, després de protestar contra el bus de l'organització ultraconservadora i catòlica Hazte Oir, que va intentar recórrer els carrers de la capital del Túria el passat 5 de març. Al vehicle es podia llegir "No es violencia de género, es violencia doméstica. Las leyes de género discriminan al hombre", un missatge acompanyat amb l'etiqueta #StopFeminazis i una imatge del dictador nazi Adolf Hitler. Abans que els agents interceptaren el vehicle, ja que incomplia la Llei de Seguretat Vial per no estar autoritzat per a difondre publicitat, un grup d'activistes feministes i LGBTI van protestar contra la seua presència, arrencant algunes parts del vinil on estava escrit el missatge. Aquesta acció ha comportat la detenció i imputació de tres activistes de les més de 10 persones que van ser identificades aquell dia. Se'ls acusa de "causar danys en propietat aliena superant la quantia dels 400 euros" i d'una "agressió a un col·lectiu per motiu ideològic amb la finalitat d'humiliar-los i impedir la visibilitat del seu missatge". L'associació integrista religiosa demana 17.000 euros a cadascuna.

Quan i per què decideixes formar part de la lluita pels drets LGBTI?

Va ser en el moment en què em vaig adonar que pel fet de ser gai sofria una discriminació. Abans d'eixir de l'armari, i també després, rebia molts comentaris homòfobs. Aleshores, vaig adonar-me que hi havia certes ideologies i creences religioses que estaven en contra dels meus drets i dels drets de les meues companyes. Una cosa sumada a l'altra em va fer veure que la millor forma de sobreviure a aquesta societat era a través de l'activisme, com a eina de supervivència. M'ho vaig prendre així. Vaig començar quan anava a tercer o quart de l'ESO, ja que al meu institut es produïen moltes agressions a persones LGBTI i, clar, sabia que en qualsevol moment podria ser jo també víctima d'eixes agressions, no només de les verbals, sinó de les físiques. Vaig utilitzar l'activisme per a aprendre a gestionar aquestes situacions, a superar-les, a passar pàgina i a fer-les front. Era molt jove, però vaig començar a formar-me i a adonar-me de les coses.

La primera vegada que et vas manifestar contra Hazte Oir va ser en 2017, quan els

ultracatòlics visitaren València per mostrar el seu rebuig contra la Llei Trans que s'impulsava a les Corts Valencianes. La policia espanyola et va denunciar i interposar una multa de 601 euros. De què et van acusar?

La policia em va acusar del delictes de desordre públic, emparant-se en la Llei Mordassa. Realment, si analitzes el delictes, aquest fa referència a tallar la via pública amb mobiliari urbà, una cosa molt més extrema que el que jo havia fet, que només havia cridat a un parell de persones. Segons anàrem ficant els recursos, la policia cada vegada deia una cosa diferent i, al final, el delictes es va quedar en interrompre un acte legal i autoritzat. Els desordres públics eren eixos, interrompre constantment i cridar. És sorprenent que se'm demanen 600 euros per cridar i interrompre. Protestar contra l'odi no és motiu de delictes. Tinc la consciència tranquil·la, perquè no crec que haja fet res dolent. No tinc la intenció de soltar ni euro i vaig a lluitar fins al final. La legalitat i la legitimitat estan separades per un abisme. Tal volta el que jo vaig fer no fora legal, però les persones que vam protestar teníem legitimitat. Ja sabem com és la legalitat, que està prou lluny de les demandes de la societat.

Aquesta no ha sigut l'única vegada. El passat mes de març, junt amb altres activistes, també et vas manifestar contra la presència del bus d'Hazte Oir a la ciutat de València. Com va transcórrer la protesta?

Quan vaig veure el missatge de l'autobús, vaig entendre que era un missatge dirigit a les dones. Però, com a home, em vaig donar per al·ludit, perquè deia que els homes estem discriminats per les lleis que lluiten contra la violència de gènere. Vaig sentir que tenia certa responsabilitat i l'obligació de dir que això és mentida. Jo sóc un home i no sóc discriminat pel fet de ser home. Vaig pensar que havia de protestar com a home aliat i com a home gai, perquè la campanya d'Hazte Oir no només va en contra de les lleis sobre la violència de gènere, sinó també contra les lleis a favor dels drets LGBTI. Simplement, vam anar a protestar. No hi havia cap organització darrere, sinó que totes les persones estàvem allí a títol individual. Estic segur que cada persona va protestar segons la humiliació que li suposava el missatge. Cap d'elles es pot penedir del que vam fer, perquè no vam fer res que ara comporte que estiguem amb detencions i amb un procés judicial que ja veurem com acaba.

Després de protestar contra Hazte Oír, aquest 15 d'abril vas ser detingut. Per què vas pensar que et detenien en aquell moment?

Tot va començar el divendres anterior, quan vaig rebre una citació policial. Com ja tinc diferents procediments oberts, no sabia què podia ser exactament. Vaig parlar amb algunes de les persones que també havien estat protestant i vaig saber que una altra persona també havia estat citada. Aleshores, vaig contactar amb l'advocat, qui em va avisar de què era molt possible que em detingueren i m'imputaren. Eixe dia em van detenir i és una situació molt fotuda. Em van portar a la comissaria de Sapadors de València. Sabia que jo no tenia motius per estar allí. Jo havia protestat contra una associació que no tenia permís per circular per València, que no tenia permís per difondre el seu missatge. Allà on va anar l'autobús va rebre protestes, a Madrid, a [Barcelona](#), a València, perquè Hazte Oir representa un atac a la

dignitat de les persones, una humiliació, i com a tal, si la justícia no actua, el poble ha de respondre. Tenim l'esperança que açò no prosperarà, però no seria la primera vegada que la justícia actua contra la voluntat de la ciutadania. Estem orgullosos d'haver plantat cara a l'odi d'Hazte Oir, d'haver donat veu a molta gent que no va poder estar en la protesta. Hem de plantar cara a Hazte Oir, perquè no són ningú per decidir sobre la vida de ningú. No són ningú per imposar la seua ideologia i les seues creences. Els membres d'Hazte Oir, des dels seus privilegis, no patiran el masclisme ni la LGBTIfòbia, perquè la classe està per damunt d'això. És la segona vegada que em denuncien, però si torna una altra vegada el bus, tornaré a protestar i a denunciar el mateix de sempre amb la consciència tranquil·la. Ens acusen de coaccions, danys per valor de 17.000 euros i de delictes d'odi. Com ens pot acusar Hazte Oir d'un delictes d'odi si som nosaltres qui protestem contra l'odi? Hazte Oir va presentar aquesta denúncia, perquè viu d'això, de denunciar a la gent, de generar odi i por perquè la gent no es manifeste i puguem difondre el seu discurs.

Com es va produir la detenció?

La policia em va dir, amb molta tranquil·litat, que jo estava detingut. Ho tenia més o menys assumit, però no és gens agradable. Si haguera sigut un polític corrupte o un agressor, hauria d'estar amb el cap baix, però en la meua situació, no. No entenc per què la policia es dedica a detenir a activistes, havent-hi tants problemes, tantes agressions, i veient com l'extrema dreta agafa cada vegada més força i s'envalentona més. Aquests són els veritables problemes per a les persones vulnerables.

Segons l'atestat policial, tu i una altra activista esteu sent investigats per “causar danys en propietat aliena superant la quantia dels 400 euros” i per “una agressió a un col·lectiu per motiu ideològic amb la finalitat d'humiliar-los i impedir la visibilitat del seu missatge”. Per la teua experiència, s'està vivint un retrocés en l'exercici del dret a la manifestació?

Sí, clar, ja ho vam veure amb la Llei Mordassa. Aquesta llei ha estat feta per a coartar la llibertat d'expressió, el dret a la manifestació, per ficar-li por a la gent a través de denúncies. Per a nosaltres, les denúncies no són cap bogeria, perquè tenim els diners que tenim. El Partit Popular, aprovant aquesta llei, sabia que podia fer molt de mal a la gent i ja ho hem vist amb les persones que han estat detingudes o que han entrat a la presó per fer cançons o tuits. Per tant, no és d'estranyar que a mi també em pogueren empresonar per protestar contra un autobús. Veient la situació és compressible. Entenem que la gent tinga por a manifestar-se per totes aquestes multes, però no podem deixar que guanyen. Dins dels moviments d'esquerres, hi ha molta solidaritat per pagar les multes, a través de mecenatges i actes contra la repressió. Per tant, la resposta és unir-nos per poder afrontar aquestes situacions, demostrar que tenim un muscle molt fort i que no poden aturar-nos amb denúncies o amenaces.

L'activisme t'ha costat una agressió per part de l'extrema dreta valenciana i diverses amenaces de mort per les xarxes socials, per les quals has interposat denúncies. Has obtingut resposta per part de la Fiscalia?

Aquest és un altre dels arguments que em fan tirar endavant. Veure com he patit agressions i he rebut amenaces de mort des de l'any 2012 i no han detingut a cap persona em fa seguir avançant. Ja hem vist com han acabat moltes agressions feixistes, com el cas de Guillem Agulló, Sonia Rescalvo o Carlos Palomino. He rebut amenaces de mort per ser gai i per la meua ideologia i és molt difícil afrontar que hi ha gent que et mataria per la teua orientació sexual. Com afrontes que, anant pel carrer, hi ha gent que, si poguera, et mataria? L'agressió va ser el 9 d'Octubre de 2016. Després de la manifestació per la Diada, hi havia uns feixistes esperant manifestants i la policia no va fer res. És més, mentre que ens donaven una pallissa els feixistes, els agents estaven requisant pals als col·lectius antifeixistes. "Hi ha feixistes en la ciutat que es dediquen a pegar i a tu et preocupen uns pals de fusta, no?". Així li ho vaig dir al policia, qui es va posar molt prepotent i l'únic que em va dir és que fora a demanar un informe mèdic. Em vaig sentir molt impotent, davant d'una situació que em costarà oblidar. No hi havia càmeres, no vaig poder reconèixer als agressors ni hi havia testimonis en la zona. Diria que la causa ja està arxivada, com tantíssimes altres.

Com valoren l'augment de les sentències per delictes d'odi?

Són una eina més per a ficar-li por a la gent, perquè la gent no proteste. Si la gent es manifesta, anem pels manifestants. Si la gent canta, anem pels cantants. Si la gent tuiteja, anem pels tuiters. Pareix que viuen d'això. Quantes operacions hem vist que ha fet la policia per perseguir persones que presumptament enalteixen el terrorisme? Tenim l'Operación Araña, desenvolupada per la Guàrdia Civil per perseguir a tuiters. En canvi, jo presente 15 captures de tuits en què m'amenacen de mort i no són capaços de trobar les persones que m'han amenaçat. Veiem una vulnerabilitat grandíssima per a nosaltres i una protecció per als col·lectius feixistes i de dreta.

Segons la Federació Estatal de Lesbianes, Gais, Trans i Bisexuals, un 80% de les agressions al col·lectiu LGBTI no arriben a denunciar-se. Aquesta protecció cap als agressors pot ser una de les raons?

Clar, per què ficar una denúncia si no et van a fer cas? Entenc que moltes persones no vulguen denunciar, tot i que els col·lectius demanen que es denunciïn totes les agressions perquè es tinga constància. Però, no és fàcil. En molts casos, els menors han de tindre el consentiment d'un familiar. Costa molt parlar amb els teus pares. A mi em va costar dir-los que estava sent amenaçat de mort i que havia patit una agressió. I, òbviament, és molt menys fàcil denunciar, perquè nosaltres no estem fets a aquestes coses. És molt dur entrar a una comissaria i tindre el valor per contar el què t'ha passat. Molta gent no troba la força suficient per a contar aquests casos, acaba acumulant molt d'odi i arriben al suïcidi o a les autoagressions. Per una banda, m'agradaria animar a la gent perquè denunciï, però, per l'altra, entenc la gent que no troba les forces per denunciar, perquè es va a trobar amb una justícia que no li va a fer cas.

Una de les mesures que defensa el programa electoral de Vox és la creació d'un

Ministeri de Família, que promulgue una llei orgànica de protecció de la “família natural”. Com et sents davant dels retrocessos que vol implantar la dreta i l'extrema dreta a l'Estat?

Les campanyes d'Hazte Oír estan fetes perquè els arguments de l'extrema dreta calen, per a donar suport a Vox. Per això, ara estem en la situació en què estem, on s'estan replantejant lleis, com la llei a favor de l'avortament o del matrimoni igualitari. Tinc por, no tant per mi, sinó, sobretot, per aquelles persones que són molt vulnerables i que necessiten les lleis per a viure. Per exemple, les persones trans, que necessiten lleis per poder canviar-se el document d'identitat, per poder fer-se una operació pagada per la Seguretat Social, per poder tindre una integració laboral en condicions. Pense en les dones, que necessiten gaudir del dret a l'avortament per a viure, per a no haver d'avortar en la clandestinitat o viatjar a altres països per a poder fer-lo. També en els menors que pateixen bullying i que necessiten el suport de les institucions per fer front a l'assetjament escolar. Enfront d'aquestes injustícies, com no vas a protestar contra un bus que nega l'existència de les persones trans o que nega el terrorisme masclista. No és una qüestió d'ideologia, sinó de coherència. Tenim el deure de lluitar. No només per nosaltres, sinó per les persones que no tenen drets i els necessiten. Però, no ens hem de quedar en votar, perquè la ciutadania ha de protestar i d'exigir que se'ls escolte. No demanem molt, demanem coherència, respecte, viure la vida que ens mereixem. No volem les molles, volem el pa sencer. Ens volen deixar les molles que tenim ara, que són necessàries, però hem de seguir tirant endavant.

<https://directa.cat/com-ens-pot-acusar-hazte-oir-dun-delicte-dodi-si-som-nosaltres-qui-protestem-contralodi/>

<https://ppcc.lahaine.org/com-ens-pot-acusar-hazte>